Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet for Kvinders Valgret.

Nr. 8 August 1913 6. Aargang

INDHOLD

Hvad Øjeblikket kræver af os Kvinder. — For og imod. — Kongressen i Budapest af Anna Heilbuth (sluttes). — Fra en Agitationsrejse gennem Tyskland og Østrig, af cand. phil. Sarah Orth. — De svenske Kvinders Arbejde for Valgretten. — Landsmødet i København d. 18. og 19. Oktober. — Kvindens Valgret i Praksis. — Fra Landsforbundets Arbejdsfelt. — Landsforbundets sociale Kursus. — Bidrag til Tombolaen. — Den internationale Alliances Bestyrelse.

Hvad Øjeblikket kræver af os Kvinder.

Der gives intet vanskeligere Tidspunkt for en Bevægelse end det, der indtræder, naar det Krav, der bærer den oppe, er anerkendt i Princippet.

Kvindens politiske Valgret er et anerkendt Krav — ikke mindst derved, at Flertallet af Vælgerne ved sidste Valg gav deres Tilslutning til en Grundlovsforandring, der omfatter Kvindevalgret. Alle Tilhængere af Sagen erklærer, at den vil blive gennemført; de fleste Modstandere mener, at den desværre ikke kan forhindres. Hvad andet er der da at gøre for os Kvinder end at lægge Hænderne i Skødet og vente?

Jo, der er meget andet. En Situation som den, vi nu er inde i, er netop egnet til at vise, hvor alvorligt vi opfatter vor Sag. Thi det gælder om at arbejde for den uden den Opmuntring, som Modstanden yder. Det er let nok at holde Fanen højt, naar man Dag for Dag møder Latterliggørelse, Uforstand, Mistillid eller Haan, thi da har man en Opgave at løse, der kalder paa alt, hvad man ejer af Arbejdslyst og Energi. Men naar den første Modstand er brudt, da gælder det om at tage andre Egenskaber i Brug. Da kræves det vanskeligste af alt: en aldrig svigtende Udholdenhed, saaledes at Kravet ikke svækkes, at Interessen ikke forringes, at Organisationen ikke mindskes.

Der er vundet meget ved, at Reformen findes i Forslaget til en Forandring af Grundloven, ved at vi føler os forvissede om, at Landets Forfatning ikke vil blive ændret uden at Kvinderne faar Valgret, og at Reformen vil blive gennemført, saa snart Forholdene tillader det. Men saa længe Forslaget ikke er bleven til Lov, er vor Opgave ikke løst! Det er vor Pligt overfor de Tusender af Kvinder, hvis Skæbne vil blive lysere og bedre, naar vi faar Magt til at ændre Lovene, at vi stadig minder om, at Kvindens Valgret bør gennemføres *snarest*. Vi maa vække Forstaaelse for den Tanke, at i Forslaget til Grundlovens Ændring findes der intet Punkt af større Betydning for hele Samfundet end det, der gælder Kvinderne, og at Kvindens politiske Valgret ikke bør betragtes som en Reform, der tages med, fordi man i det lange Løb ikke kan undgaa den, men derimod som et saa stort og væsentligt Fremskridt i Landets politiske og kulturelle Udvikling, at den burde være nok til at bære Grundlovsændringen frem!

Saa længe vi Kvinder ikke er politisk frigjorte, har enhver af os Pligt til at yde vort Bidrag til en Agitation, der kan vække Forstaaelse hos de tankeløse, Interesse hos de sløve og tilføre vor Organitation nye Medlemmer, for at Kravet kan frembæres med saa meget større Styrke.

Clinny Dreyer.

For og imod.

Et Rige, hvor Solen aldrig gaar ned.

Den internationale Alliances Medlemmer findes nu spredt over hele Jorden. Da den stiftedes i 1904, besluttede man, at kun nationale Forbund, bestaaende af et Antal lokale Foreninger, kunde optages. For nærmere at bestemme Udtrykket »en Nation«, vedtog man hertil at henregne de Stater, der uafhængigt af andre Stater ejede Retten til at ændre deres Forfatning og frigøre hvert enkelt Statsmedlem i politisk Henseende. I 1904 fandtes der kun 8 »Nationer«, der havde organiserede Landsforbund for Kvindevalget. Nu — 9 Aar senere — er der, fraset de spansk-amerikanske Republiker, kun 7 uafhængige Stater, i hvilke der ikke findes en organiseret Kvindevalgretsbevægelse. De 3 af disse er europæiske, nemlig Grækenland, Spanien og Luxemburg, de øvrige 4 er Negerrepubliken Liberia, Tyrkiet, Persien og Japan. 25 »Nationer« foruden to Lande, der ikke er konstitutionelt uafhængige, tilhører i Øjeblikket Alliancen, og desuden findes der organiserede Kvindeforeninger paa Java, Sumatra, Philippinerne og Hawaii. Kvindernes Fællesorganisation strækker sig over et Omraade, hvor Solen aldrig gaar ned!

Ved Indsamlingen af Underskrifter paa den Masseadresse, som Sverigs Kvinder